

KRASP

www.krasp.org.pl

Konferencja
Rektorów
Akademickich
Szkół
Polskich

Przewodniczący:

prof. dr hab. inż. Tadeusz Luty

Politechnika Wroclawska

www.pwr.wroc.pl

Biuro KRASP:

Wybrz. Wyspiańskiego 27

50-370 Wrocław

tel. 071 320 29 60

fax. 071 320 32 22

krasp@pwr.wroc.pl

Sprawy międzynarodowe:

ul. Straszewskiego 27

31-113 Kraków

tel./fax 012 421 82 90

biuro@krasp.uj.edu.pl

Wrocław, 20 grudnia 2006 r.

KRASP/ 847/2006

Szanowny Pan
Prof. Michał Seweryński

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Wielce Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 29 listopada br. nr DSP-JB-0412-17.5/06 dotyczące projektu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa wyższego *w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w uczelniach*, w załączeniu przekazuję Opinię Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich dotyczącą w/w projektu.

Z wyrazami szacunku,

Prof. Tadeusz Luty

OPINIA

Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich

dot. projektu rozporządzenia MNiSW w sprawie
bezpieczeństwa i higieny pracy w uczelniach

Po zapoznaniu się z projektem Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich stwierdza, co następuje:

1. Ogólna opinia Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich o przedłożonym projekcie rozporządzenia jest negatywna.
2. Projekt wymaga gruntownych zmian. KRASP zgłasza następujące uwagi szczególne:

a) w § 1 pkt 4 występuje błędne odniesienie do art. 2 ust. 2 pkt 20 i 21, powinno być art. 2 ust. 1 pkt 20 i 21;

b) § 2 ust. 2 nadać brzmienie: „Obowiązkiem rektora jest również organizowanie szkolenia z zakresu bezpieczeństwa higieny pracy i nauki dla wszystkich studentów **I roku** rozpoczynających naukę w danej uczelni”.
Uzasadnienie: aby uniknąć powtórnego szkolenia studentów starszych lat przenoszących się z uczelni w której już przeszkolenie przeszli. Doprecyzowania wymaga czy szkolenie bhp dotyczy również studentów rozpoczynających naukę na studiach zaocznych oraz doktorantów.

e) w § 2.3. zd. 2 dodać na końcu: „Udział studentów w szkoleniu prowadzący potwierdza zaliczeniem.”
Uzasadnienie: z dalszej treści projektu rozporządzenia wynika szereg zobowiązań prawnych rektora uczelni i studentów. Sprawdzenie przez wykładowcę przedmiotu stopnia opanowania przez studentów tematu szkolenia lub chociaż wpis zaliczeniowy pozwoli na wyegzekwowanie obecności na zajęciach;

d) dodać § 2.6. w brzmieniu:

„Szkolenie w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej powinni prowadzić wykładowcy posiadający zasób wiedzy, doświadczenie zawodowe i przygotowanie dydaktyczne.”;

e) § 3 jest bardzo ogólny, wskazane byłoby tu rozwinięcie art. 228 ust. 2 pkt 2) ustawy;

f) § 4 ust. 2 zawiera stwierdzenie: „Obiekty i budynki powinny być wyposażone w odpowiedni podręczny sprzęt gaśniczy, w zależności od zagrożenia ....” Powstaje wątpliwość czy chodzi tu o podręczny sprzęt gaśniczy, jak np. beczki z wodą, miotły tłumnicze, skrzynie z piaskiem itp. Jeśli autorom chodziło o gaśnice to należałoby ten obowiązek wyraźnie sformułować, tak jak jest on zapisany w § 28 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16.06.2003 r. w sprawie ochrony

przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. Nr 121, poz. 1138). W tym zakresie projekt wymaga konsultacji ze specjalistami ochrony przeciwpożarowej. Archaiczny termin „podręczny sprzęt gaśniczy” należy zastąpić terminem „gaśnice przenośne”. Natomiast, jeżeli autorzy projektu mieli na myśli np. stałe urządzenia gaśnicze, systemy sygnalizacji pożarowej, dźwiękowe systemy ostrzegawcze, instalacje oświetlenia ewakuacyjnego lub hydranty należało wówczas użyć terminu „urządzenia przeciwpożarowe”;

g) § 4 ust. 7 - instrukjom bezpieczeństwa i higieny pracy poświęcono § 10. W tym przepisie należałoby również określić wymogi dla instrukcji dotyczących bezpiecznego wykonywanie prac związanych z prowadzonymi w uczelniach badaniami i eksperymentami naukowymi;

h) w § 7 ust. 1 budzi wątpliwości co w sytuacjach temperatur ekstremalnie wysokich oraz przypadkach innych zagrożeń (klęski żywiołowej, epidemii, innych zdarzeń zagrażających życiu i zdrowiu pracowników czy studentów);

i) § 8 ust. 1 wymaga preredagowania pod względem stylistycznym;

j) w § 8 ust. 3 pominięto tak ważną kwestię, jak oznakowanie miejsc położenia apteczek pierwszej pomocy. Czy brzmienie: „w każdym budynku uczelni oraz w pomieszczeniu dostępnym w godzinach prowadzenia zajęć dydaktycznych lub badań naukowych powinna znajdować się, co najmniej jedna apteczka...” rodzi obowiązek wyposażenia w apteczkę każdego pomieszczenia, w którym odbywają się zajęcia dydaktyczne? Czy na pewno o takie rozwiązanie chodziło autorom projektu? Ponadto kwestię organizacji i funkcjonowania systemu pierwszej pomocy w zakładzie pracy (uczelnia też jest zakładem pracy) określają przepisy § 44 rozporządzenia z dnia 26.09.1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy - czy projekt wymaga uzgodnienia z nimi?;

k) § 9 ust. 1 - niefortunne określenie „gałęzi pracy” należałoby zastąpić terminem „branżowe przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy”, termin „gałęzie” używa się raczej dla określenia niektórych rodzajów prawa;

h) w § 9 ust. 2 należy preredagować zdanie: „... aby maszyny i inne urządzenia techniczne znajdujące się w laboratoriach, warsztatach i pracowniach specjalistycznych zabezpieczyły pracownika przed urazami...” (wręcz dosłowne powtórzenie art. 215 ppkt 1 i 2 Kodeksu pracy), w przypadku przepisu wykonawczego ważny problem bezpieczeństwa obsługi maszyn i urządzeń technicznych zasługuje na szczególnie wnikliwe potraktowanie;

i) § 10 jest niezbyt udaną parafrazą § 11 rozporządzenia MEN z dnia 11.03.1998 r. w sprawie przepisów bhp w szkołach wyższych. Ponad wszelką wątpliwość prowadzący zajęcia jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo studentów w trakcie prowadzonych zajęć. Przypisywanie rektorowi obowiązku ustalania osób odpowiedzialnych za bezpieczeństwo w trakcie prowadzonych zajęć wynikającego z § 10 ust. 3 przedmiotowego projektu musi budzić zdziwienie;

**Konferencja
Rektorów
Akademickich
Szkół
Polskich**

Przewodniczący:

prof. dr hab. inż. Tadeusz Luty

Politechnika Wrocławska

www.pwr.wroc.pl

Biuro KRASP:

Wybrz. Wyspiańskiego 27

50-370 Wrocław

tel. 071 320 29 60

fax. 071 320 32 22

krasp@pwr.wroc.pl

Sprawy międzynarodowe:

ul. Straszewskiego 27

31-113 Kraków

tel./fax 012 421 82 90

biuro@krasp.uj.edu.pl

j) § 11 ust. 2 - tę problematykę należałoby unormować w sposób określony w przepisach § 9-12 rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27.07.2004 r. w sprawie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U. Nr 180, poz. 1860 z późn. zm.). Przytoczone przepisy określają sposób zaznajomienia, czas jego trwania, osoby zobowiązane do przeprowadzenia takiego szkolenia i sposób dokumentowania jego odbycia;

k) § 16 przepis jest nieprecyzyjny. Tryb – to tyle, co ustalony porządek, zwyczaj załatwiania określonych spraw, metoda, sposób postępowania, system. Ale na czym ten tryb ma się zasadzać i z czego wynikać? Czy każdy rektor w związku z tym ma opracować właściwy dla swojej uczelni tryb postępowania i wzór dokumentu dotyczącego wypadku studenta? Może to być nawet kilkaset (tyle, ile uczelni) sposobów postępowania i rodzajów formularzy protokołów wypadku studenta. Poprzedni przepis jednak wskazywał konkretny akt prawny tj. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1998 r. w sprawie ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy oraz sposobu ich dokumentowania, a także zakresu informacji zamieszczanych w rejestrze wypadków przy pracy. (Dz.U. Nr 115, poz. 744). Szkoda, że projekt nie porządkuje tak ważnego zagadnienia jak właściwe udokumentowanie wypadku studenta. Dokumentacja powypadkowa jest niezwykle ważnym dokumentem zarówno dla samego poszkodowanego studenta (np. stanowi podstawę prawną do dochodzenia roszczeń na drodze sadowej), a także dla rektora (gdyż ten podejmuje odpowiednie działania profilaktyczne w swojej uczelni, które będą miały na celu ograniczenie bądź wyeliminowanie ustalonych w toku postępowania powypadkowego przyczyn zaistniałego wypadku, a przez to ograniczenie możliwości zaistnienia w przyszłości wypadków z tych samych bądź podobnych przyczyn). Na jakiej podstawie zdarzeniu można będzie nadać walor prawny „wypadku studenta”? Jak na tym tle wygląda odpowiedzialność uczelni za zaistniały wypadek? Załącznikami do nowego rozporządzenia powinny być załączniki dokumentacji powypadkowej studentów.

l) § 16 ust. 2 - wymóg prowadzenia rocznych analiz wypadków jest zbędny. Stosownie do przepisów § 2 ust. 1 ppkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 02.09.1997 r. w sprawie służby bhp (Dz.U. Nr 109, poz. 704 ze zm.) do obowiązków służby bhp uczelni należy sporządzanie i przedstawianie rektorowi, co najmniej raz w roku, okresowej analizy stanu bezpieczeństwa i higieny pracy (kwartalna, półroczna) zawierającej propozycje przedsięwzięć technicznych i organizacyjnych mających na celu zapobieganie zagrożeniom życia i zdrowia pracowników (studentów) oraz poprawę warunków pracy (nauki). Właśnie jeden z rozdziałów tej analizy zawiera problematykę dotyczącą wypadków pracowników i studentów i zawiera m.in. dane liczbowe, wskaźniki częstotliwości i ciężkości wypadków, okoliczności i wszystkie przyczyny ich zaistnienia. W tym rozdziale należy odnieść się do skuteczności podejmowanych działań zapobiegawczych oraz wniosków zapisanych w protokołach powypadkowych – czy zostały one zrealizowane oraz czy spełniły swoje zadanie. Analiza obejmuje także tzw. zdarzenia potencjalnie wypadkowe, które tylko dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności nie doprowadziły do wypadku. Nie zarejestrowanie w danym roku wypadków przy pracy i chorób zawodowych wcale nie oznacza, że praca i nauka w

